

Når livet og døden møtes

Jeg er optimist. Jeg liker å tro og håpe at ting går bra. Da har jeg muligheten til å glede meg. Og dessuten: hvis jeg er optimist, er det god mulighet for at jeg påvirker situasjonen slik at det er større mulighet for at det går bra. Så dermed har optimisten god mulighet for å få rett. Alternativet er å være pessimist. Hvis jeg tror det går dårlig, øker sjansen for at det gjør nettopp det. Pessimisten får ofte rett – dessverre.

Men hva hvis optimisten tar feil? Det kan jo skje. Og da har jeg det mye bedre fram til det eventuelt går dårlig, i stedet for å grue meg hele tida til at det skal skje.

Kristendom er optimisme. Kristendom er tro på «happy ending». Fordi vi tror at Jesus elsker oss. Vi tror at han har makt, vi tror at han vil oss bare godt. Og: vi tror at han gir evig liv til alle som tror på ham.

Gjennom hele sin virksomhet fortalte Jesus, gang på gang, at han skulle lide og dø – og så stå opp igjen fra de døde. Det kunne se ut som om disiplene ikke klarte å ta det helt inn over seg. De klarte knapt å tenke seg at han skulle bli torturert til døde. Men når det skjedde, var det helt utenfor deres horisont at han skulle stå opp igjen fra de døde. De tenkte vel det som var det naturlige, og som all deres erfaring tilsa: den som er død er død. Mer er det ikke å si om den saken.

Men Jesus sto opp fra de døde. Det tok sin tid før disiplene skjønnte det, og trodde at det var sant. Men det er svært tydelig i Det nye testamente at disiplene etter hvert var overbevist om at Jesus hadde stått opp. Det var jo derfor de fortalte det til alle de så og begynte med misjonsvirksomhet.

Vi inviteres til å leve våre liv i denne dødelige verden med et optimistisk syn. Livet er sterkere enn døden! Gud vil gi oss framtid og håp! I tro på Jesus kan vi se fram til både morgendagen og evigheten!

Olav Øygard

Biskop i Nord-Hålogaland bispedømme